

Joachim Barrande

Joachim Barrande se narodil ve Francii, v městečku Saugues, 11. srpna 1799. Studoval na lyceu a v letech 1819 – 1824 na polytechnice a dále silniční a mostní inženýrství. Během studií navštěvoval i přírodovědné přednášky. Po absolvování studia ve 22 letech pracoval několik let jako stavební inženýr v Bordeaux a v Saumuru.

Na doporučení svých učitelů byl Barrande po roce 1826 francouzským králem Karlem X. povolán ke dvoru jako učitel a vychovatel králova vnuka, prince Jindřicha, hraběte ze Chambordu. Když byl královský rod Bourbonů roku 1830 vyhnán ze země, odešel s dvorem a svým žákem do exilu. Po krátkém pobytu ve Skotsku se celý královský dvůr přestěhoval v roce 1832 do Čech na zámek Buštěhrad a odtud na Pražský hrad. Brzy se Barrande seznámil s českými učiteli - F. Palackým a hrabětem Kašparem Šternberkem, významným přírodovědcem a zakladatelem Národního muzea. Při návštěvě hraběte Šternberka na zámku Březina se pravděpodobně poprvé setkal se zkamenělinami v Čechách. Když se přestěhoval do domu „U řetězového mostu“, nedaleko Újezdských kasáren byla jeho hospodyní a zároveň učitelkou češtiny matka Jana Nerudy. Ovládal češtinu velmi dobře, to se dá usuzovat z dochovaných dopisů i z odborných názvů českých prvohorních mlžů. Když .mu Neruda dal přečíst svou první básnickou sbírku „Hřbitovní kvítí“, Barrande prý mu řekl : „Četl jsem je a některé se mně líbily. Ale psát básně, to není nic pro váš národ. Chcete-li svému národu opravdu prospět, nechte veršů a chopte se některé přísne vědy,,

V roce 1834 pracoval na projektu prodloužení koněspřežné železnice přes údolí Berounky do Plzně. Při průzkumu terénu narazil v okolí Týřovic a Skryj na bohaté pozůstatky prvohorní fauny, které byly známé od 18. století, ale teprve díky němu se dostaly do povědomí vědců na celém světě. Stavba železnice se ale neuskutečnila a tak se začal naplno věnovat paleontologii. Své první nálezy v Čechách učinil v okolí Prahy již v roce 1833, místo jeho vůbec prvního paleontologického nálezu bylo za Zlíchovem v lomu, kterému se říkalo Bílá skála a kde zvedl ze země první dva zadečky prvohorního trojlaločného korýše - trilobita *Odontochile rugosa*. a při porovnání zjistil, že se sice od anglických a skotských zkamenělin liší, přesto jsou zde jisté podobnosti.

Proto se rozhodl pro důkladný výzkum prvohorních zkamenělin, které nejen sbíral, ale zabýval se i vrstvami, ve kterých byly uloženy. Za svými objevy procestoval pěšky v letech 1840 – 1846 celé střední Čechy a mapoval území, které v prvohorách pokrývalo mělké moře. O průzkumech si vedl podrobné zápisky a porovnával jednotlivé vrstvy. Paleontologickému **výzkumu starších prvohor** celých středních Čech se věnoval 44 let. Roku 1846 tak vydal v Lipsku a pak i v Praze spis Notice préliminaire sur les Systèmes Silurien et les Trilobites de Bohême neboli Úvodní zpráva o silurském systému a trilobitech v Čechách. V Praze vydával postupně své hlavní dílo Systém Silurien de centre de la Bohême (**Silurský systém ve středních Čechách**). V díle popsal geologické nálezy starších prvohor a uspořádal monografii českých trilobitů. První svazek dokončil roku 1852. Do roku 1881 vyšlo celkem 22 svazků, asi 6000 stran a 1160 perfektních kreslených litografických tabulí, v nichž zpracoval kolem 3500 českých zkamenělin, které vesměs nebyly do té doby známé. Dalších 7 svazků encyklopedie se podařilo vydat po jeho smrti. Barrande byl velmi pečlivý, takže vše popsal do nejmenších detailů a mnohokrát ověřil. Kromě vydaných svazků připravil podklady k popisům dalších mnoha set druhů fosilií, které byly zpracovány až po jeho smrti.

Svou sbírku obsahující téměř 300 000 kusů zkamenělin s více než 40 000 typy a originály, své dílo i rozsáhlou knihovnu odkázal v závěti Českému muzeu v Praze. Jeho sbírky se staly pýchou paleontologického oddělení. Díky jeho dílu se Čechy staly klasickým územím, známým všem geologům a paleontologům světa. Rozsáhlá oblast středních a západních Čech byla na jeho počest nazvána Barrandienem, velkohlavý trilobit obdržel jméno Barrandia a hlavonožec z devonu jméno Barrandoceras. V Praze na barrandovské skále byla 14. června 1884 odhalena deska s jeho jménem a v roce 1928 byla pojmenována jeho jménem celá pražská čtvrť. Zemřel 5. 10. 1883 ve Frohsdorfu u Vídně.